

■ Ἀπὸ τὸ Ὁρθόδοξο Ἀγιολόγιο τῆς Δύσεως

Ἡ Ἁγία Παρθενομάρτυς Οὐρίθα, ἡ ἐν Τσιτλεχάμπτον (Ἀγγλία) † 8ῆ Ἰουλίου

Ἡ Ἁγία Οὐρίθα (St. Uritha, Hieritha, Iwerydd), Ἁγία παρθένος καὶ μάρτυς τοῦ Ντέβον, ἔζησε πιθανῶς τὸν 5^ο αἰῶνα, ἂν καὶ ὠρισμένοι προτείνουν τὸν 7^ο ἢ τὸς ἀρχὲς τοῦ 8^ο αἰῶνα.

Ἀπὸ τὴν παράδοσι προκύπτει, ὅτι ἡ νεαρὰ Οὐρίθα ἀσπάσθηκε τὸν Μοναχισμό καὶ ἔζησε μιὰ ἁγία ζωὴ μέσα στὴν ἀγνότητα στὸ Ντέβον, στὴν θέσι τοῦ σημερινοῦ Τσιτλεχάμπτον (Chittlehampton, ποὺ σημαίνει «ἀγρόκτημα τῶν κατοίκων στὸ κοίλωμα»), ἓνα γραφικὸ καὶ ἡσυχο χωριό, κείμενο στὴν ὑπαιθρο τοῦ βορείου Ντέβον, ἀνάμεσα σὲ λόφους καὶ κοιλάδες.

Πιθανολογεῖται, ὅτι θανατώθηκε ἀπὸ εἰδωλολάτρες Σάξονες, οἱ ὁποῖοι εἰσέβαλαν ἐκείνη τὴν ἐποχὴ σὲ μεγάλο μέρος τῆς Βρετανίας.

Σύμφωνα μὲ μιὰ μεταγενέστερη παράδοσι, ἡ Ἁγία κόρη γεννήθηκε στὴν περιοχὴ τοῦ Ἀνατολικοῦ Στόουφορντ στὸ Ντέβον, ἦταν εὐσεβῆς Χριστιανὴ καὶ περνοῦσε ὅλο της τὸν χρόνο στὴν προσευχὴ καὶ μάλιστα ἔκτισε μιὰ μικρὴ Ἐκκλησία. Ὅμως, μετὰ ἀπὸ παρότρυνσι τῆς κακιᾶς μητριάς της, ἡ ὁποία ἦταν παγανίστρια, ἡ εὐσεβῆς κοπέλα θανατώθηκε ἀπὸ τοὺς κατοίκους τῆς περιοχῆς: τὴν ἀποκεφάλισαν μὲ δρεπάνι.

Παρὰ τὶς ἀντικρουόμενες ἐκδοχὲς γιὰ τὴν μορφή τοῦ μαρτυρίου της, ὑπάρχει μιὰ σταθερὰ παράδοσις, ὅτι ἀμέσως μετὰ τὸ θάνατο τῆς Ἁγίας ἀνέβλυζε στὴν τοποθεσία αὐτὴ μιὰ ἱερὰ πηγὴ στὸ κατάξερο ἀπὸ τὴν

Ἐκκλησία καὶ πύργος τοῦ Τσιτλεχάμπτον. Ντέβον.

ἔλλειψι νεροῦ ἔδαφος καὶ ἄρχιζαν νὰ ἀνθίζουσι λουλούδια.

Ἡ Ἁγία παρθένος ἐνταφιάσθηκε στὸ Τσιτλεχάμπτον καὶ ἀνεγέρθη Ἐκκλησία ἐπάνω στὸν Τάφο της. **Κατ'** ἔτος πλείστοι προσκυνητὲς ἐπεσκέπτοντο τὰ θαυματουργὰ Λείψανα καὶ τὸ ἱερὸ φρέαρ τῆς Ἁγίας Οὐρίθας στὸ Τσιτλεχάμπτον. **Πραγματοποιοῦντο** θαύματα ἀσθενῶν καὶ οἱ ἄνθρωποι ἔφερναν μαζί τους γενναιόδωρες δωρεές. **Αὐτὸ** συνέβαλε στὴν δημιουργία τοῦ πολὺ ὑψηλοῦ καὶ ὀγκώδους καμπαναριοῦ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ

Τσιτλεχάμπτον, ἡ δὲ ἴδια ἡ Ἐκκλησία διευρύνθηκε σημαντικά, πρᾶγμα ἄρκετὰ ἀσυνήθιστο γιὰ ἓνα μικρὸ χωριό.

Ἡ Οὐρίθα ἔγινε μία ἀπὸ τὶς πλέον γνωστὲς Ἁγίες τοῦ Ντέβον, πιστοὶ ἀπὸ μακριὰ καὶ ἀπὸ παντοῦ ἔσπευδαν νὰ ἐπισκεφθοῦν τὸν Ναό της τὴν ἡμέρα τῆς Ἑορτῆς της καὶ τὸ «Uirth» ἔγινε ἓνα δημοφιλὲς γυναικεῖο ὄνομα στὸ Ντέβον. **Ἡ** ἀγάπη γιὰ τὴν Οὐρίθα ἦταν τέτοια, ὥστε τὰ Λείψανά της μετεφέροντο κάθε χρόνο ἀπὸ τὸ Τσιτλεχάμπτον σὲ πολλὰς γειτονικὲς Ἑνορίες γιὰ προσκύνησι ἀπὸ ὅλους. **Ἡ** λατρεία τῆς Ἁγίας συνεχίσθηκε κατὰ τὴν «Ἐποχὴ τῶν Ἁγίων» καὶ τὸν Μεσαιῶνα, ἀλλὰ καταστάληκε ἐπίσημα ἀπὸ τὴν Μεταρρύθμισι τοῦ 15^{οῦ} αἰῶνα· ὡστόσο, ἡ λατρεία της μεταξὺ τῶν εὐσεβῶν δὲν ἔπαυσε ποτέ.

Τὸ γλυπτὸ τῆς Ἁγίας Οὐρίθας ἐντὸς τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Τσιτλεχάμπτον.

Πρὶν ἀπὸ τὴν Μεταρρύθμισι τὸ ἱερὸ μὲ τὰ Λείψανα τῆς Ἁγίας Οὐρίθας εὐρίσκετο σὲ ἓνα μικρὸ Παρεκκλήσι στὰ βόρεια τοῦ τέμπλου τῆς σημερινῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἁγίας στὸ Τσιτλεχάμπτον, ὅπου καὶ ἡ Εἰκόνα της.

Υπάρχει μία παράδοσις, ἡ ὁποία διατηρεῖται στὴν ἐνοριακὴ Ἐκκλησία, ὅτι τὰ Λείψανα τῆς Οὐρίθας δὲν κατεστράφησαν κατὰ τὴν διάρκειά της Μεταρρυθμίσεως, ἀλλὰ ἀντίθετα κρύφθηκαν κάτω ἀπὸ μίαν πολὺ ὑψηλὴ πέτρινη πλάκα περίπου στὴν θέσι τοῦ ἀρχικοῦ Παρεκκλησίου. **Εἶναι** πολὺ πιθανόν, διότι λόγω τῆς ἀπομακρυσμένης τοποθεσίας οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ Ἑρρίκου

Ἡ πλάκα καὶ τὸ ἱερὸ πηγάδι τοῦ Τσιτλεχάμπτον.

Ἡ ἴσως θὰ μπορούσαν νὰ παραβλέψουν τὰ Λείψανα σὲ αὐτὴ τὴν Ἐκκλησία, ἂν καὶ τὸ ἄγαλμά της στὴν συνέχεια ἀπομακρύνθηκε. **Εἶ**ναι δυνατὸν τὸ ἱερὸ Λείψανό της νὰ εὑρίσκεται κάτω ἀπὸ τὸ δάπεδο τῆς Ἐκκλησίας, πολὺ βαθειὰ κάτω ἀπὸ τὴν πλάκα, ἢ ὅποια τὸ καλύπτει.

Ὁ Τάφος τῆς Ἁγίας Οὐρίθας ἐντὸς τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Τσιτλεχάμπτον.

Ἡ ταφικὴ πλάκα-συμβολικὸς Τάφος τῆς Ἁγίας Οὐρίθας εὑρίσκεται σὲ μιὰ ἐσοχὴ στὴν βόρεια πλευρὰ τοῦ βωμοῦ στὸ ἐσωτερικὸ τῆς Ἐκκλησίας, πίσω ἀπὸ μιὰ κολώνα μὲ τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας ζωγραφισμένο πάνω της. **Ἡ** ἐπιτύμβια πλάκα πιστεύεται, ὅτι ἀνήκει σὲ ἄλλο πρόσωπο τοπικῆς σημασίας καὶ ὄχι στὴν Ἁγία Οὐρίθα – ὅπως προτείνει ὁ συγγραφέας N. Mayhew Smith· ἴσως χρησιμοποιήθηκε ὡς «δόλωμα» ἀπὸ τοὺς ντόπιους προκειμένου νὰ παραπλανήσουν τοὺς «μεταρρυθμιστὲς» καὶ νὰ σώσουν τὰ Λείψανα.

Ἄν ἡ ἱστορία τῆς φυσικῆς παρουσίας τῆς Μάρτυρος σὲ αὐτὴ τὴν Ἐκκλησία εἶναι ἀληθινή, τότε ἀνήκει σὲ μιὰ πολὺ ἐκλεκτὴ σύναξι ὀλίγων μόνο πρώϊμων Ἄγγλων Ἀγίων, τῶν ὁποίων τὰ Λείψανα εὑρίσκονται σχεδὸν ἀνενόχλητα στοὺς ἀντιστοιχοῦς τόπους ἀναπαύσεως.

Ἐκτὸς αὐτοῦ, στὴν Ἐκκλησία εὑρίσκεται μιὰ ἀρχαία λαξευμένη σὲ πέτρα μορφή τῆς Ἁγίας, ἢ ὅποια κρατᾷ ἓνα κλαδὶ φοίνικα, ὡς σημεῖο τῶν Μαρτύρων καὶ ἓναν βράχο, ὡς θεμέλιο τῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας.

Τὸ ἱερὸ φρεάρ τῆς Ἁγίας Οὐρίθας στὴν ἀνατολικὴ ἄκρη τοῦ Τσιτλεχάμπτον ὑπάρχει ἀκόμη. **Ἡ** πηγὴ αὐτὴ ἔχει ἤδη ἡλικία 1.500 ἐτῶν καὶ καλύπτετο καλύπτονταν ἀπὸ ἓνα Παραεκκλήσι.

*Τῶ δὲ ἐν Τριάδι Παναγίῳ Θεῶ,
τῶ ἐνδοξαζομένῳ ἐν τοῖς Ἀγίοις Αὐτοῦ,
προσκύνησις καὶ εὐχαριστία,
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν!*

(*) Βλ. <https://orthochristian.com/106352.html>. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.

